

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	8Cdo/1377/2015
Identifikačné číslo spisu:	1113224639
Dátum vydania rozhodnutia:	26.01.2016
Meno a priezvisko:	JUDr. Oľga Trnková
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2016:1113224639.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci navrhovateľa J. K. K., bývajúceho v A., zastúpeného JUDr. Vladimírom Pochom, advokátom v Bardejove, Hviezdoslavova 3, proti odporkyni Slovenskej republiky, zastúpenej Ministerstvom spravodlivosti SR, so sídlom v Bratislave, Župné námestie 13, o náhradu nemajetkovej ujmy, vedenej na Okresnom súde Bratislava I pod sp.zn. 10 C 142/2013, o dovolaní navrhovateľa proti uzneseniu Krajského súdu v Bratislave z 31. marca 2015 sp.zn. 2 Co 77/2015, takto

rozhodol:

Dovolanie o d m i e t a.
Odporkyni nepriznáva náhradu trov dovolacieho konania.

Odôvodnenie

Okresný súd Bratislava I uznesením z 19. januára 2015 konanie zastavil a žiadnemu z účastníkov nepriznal náhradu trov konania. V odôvodnení uviedol, že navrhovateľ napriek výzve doručenej mu 23. októbra 2013 nezaplatil súdny poplatok za návrh, ktorým sa domáhal zaplata sumy 3 000 € titulom nemajetkovej ujmy spôsobenej orgánom verejnej správy nesprávnym úradným postupom. Uznesením z 24. júla 2014 č.k. 10 C 142/2013-26, právoplatným 15. decembra 2014, v spojení s uznesením Krajského súdu v Bratislave z 30. októbra 2014 sp.zn. 6 Co 610/2014 navrhovateľovi nebolo priznané oslobodenie od súdnych poplatkov a oznámením Centra právnej pomoci z 30. júna 2014 bolo zistené, že navrhovateľ žiadosť o poskytnutie právnej pomoci nepodal. Teda konanie zastavil z dôvodu, že navrhovateľ napriek výzve na zaplata súdneho poplatku a právoplatnosti uznesenia, ktorým mu nebolo priznané oslobodenie od súdnych poplatkov, súdny poplatok v súdom stanovenej lehote nezaplatil. O trovách konania rozhodol podľa § 146 ods. 1 písm. c/ O.s.p.

Krajský súd v Bratislave na odvolanie navrhovateľa uznesením z 31. marca 2015 sp.zn. 2 Co 77/2015 uznesenie súdu prvého stupňa potvrdil a odporkyni náhradu trov odvolacieho konania nepriznal. Dospel k záveru, že uznesenie prvostupňového súdu je správne a stotožnil sa aj s jeho odôvodnením (§ 219 ods. 1, 2 O.s.p.). Na zdôraznenie správnosti napadnutého uznesenia považoval za potrebné uviesť, že predmetné konanie nie je vecne oslobodené od súdnych poplatkov, ani navrhovateľ nie je osobne od platenia súdnych poplatkov oslobodený. Napriek tomu si navrhovateľ svoju poplatkovú povinnosť

nesplnil, i keď výzvu na jeho zaplatenie s poučením riadne prevzal. V otázke vzťahu medzi právom na prístup k súdu a povinnosťou zaplatiť súdny poplatok odvolací súd poukázal na právny názor vyslovený Európskym súdom pre ľudské práva v rozsudku z 19. júna 2001, č. sťažnosti 28249/95, vo veci Kreuz proti Poľsku (odseky 59, 60). O trovách odvolacieho konania rozhodol podľa § 224 ods. 1 O.s.p. v spojení s § 146 ods. 2 prvá veta O.s.p. a § 151 ods. 1 O.s.p.

Proti tomuto uzneseniu krajského súdu podal dovolanie navrhovateľ. Navrhol zrušiť napadnuté uznesenie, poukázal na dôvody uvedené vo svojom odvolaní proti uzneseniu prvostupňového súdu a na protichodné rozhodnutia súdu v otázke splnenia poplatkovej povinnosti.

Najvyšší súd ako súd dovolací (§ 10a ods. 1 O.s.p.) po zistení, že dovolanie podal včas navrhovateľ zastúpený v súlade s § 241 ods. 1 veta druhá O.s.p., bez nariadenia dovolacieho pojednávania (§ 243a ods. 3 O.s.p.) skúmal, či tento opravný prostriedok smeruje proti rozhodnutiu, proti ktorému ho zákon pripúšťa.

Dovoláním možno napadnúť právoplatné rozhodnutia odvolacieho súdu, pokiaľ to zákon pripúšťa (§ 236 ods. 1 O.s.p.). V prejednávanej veci smeruje dovolanie proti uzneseniu odvolacieho súdu. Uznesenia odvolacieho súdu, proti ktorým je dovolanie prípustné, sú uvedené v § 239 ods. 1 a 2 O.s.p. Dovolateľom napadnuté uznesenie ale nevykazuje znaky niektorého z nich, preto jeho dovolanie podľa § 239 ods. 1 a 2 O.s.p. prípustné nie je.

Prípustnosť podaného dovolania by v preskúmvanej veci prichádzala do úvahy, len ak v konaní došlo k niektorej z procesných väd uvedených v § 237 ods. 1 O.s.p. Podľa tohto ustanovenia je dovolanie prípustné proti každému rozhodnutiu (aj uzneseniu), ak a/ sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov, b/ ten, kto v konaní vystupoval ako účastník, nemal spôsobilosť byť účastníkom konania, c/ účastník konania nemal procesnú spôsobilosť a nebol riadne zastúpený, d/ v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie, e/ sa nepodal návrh na začatie konania, hoci podľa zákona bol potrebný, f/ účastníkovi konania sa postupom súdu odňala možnosť konať pred súdom, g/ rozhodoval vylúčený sudca alebo bol súd nesprávne obsadený, ibaže namiesto samosudcu rozhodoval senát. Z hľadiska prípustnosti dovolania podľa uvedeného ustanovenia nie je predmet konania významný; ak je konanie postihnuté niektorou z väd vymenovaných v § 237 O.s.p., možno ním napadnúť aj rozhodnutia, proti ktorým je inak dovolanie procesne neprípustné (pozri napríklad R 117/1999, R 34/1995 a tiež rozhodnutia najvyššieho súdu uverejnené v časopise Zo súdnej praxe pod č. 38/1998 a č. 23/1998). Pre záver o prípustnosti dovolania v zmysle § 237 ods. 1 O.s.p. nie je významný subjektívny názor účastníka konania tvrdiaceho, že došlo k vade vymenovanej v tomto ustanovení; rozhodujúcim je zistenie, že k tejto procesnej vade skutočne došlo.

Navrhovateľ procesné vady konania v zmysle § 237 ods. 1 písm. a/ až e/ O.s.p. netvrdil a ich existencia nevyšla v dovolacom konaní najavo. Prípustnosť dovolania preto z týchto ustanovení nevyplýva.

Pokiaľ navrhovateľ namietal nesprávne právne posúdenie veci (§ 241 ods. 2 písm. c/ O.s.p.) treba uviesť, že právnym posúdením veci je činnosť súdu, pri ktorej zo skutkových zistení vyvodzuje právne závery a aplikuje konkrétnu právnu normu na zistený skutkový stav. Nesprávnym právnym posúdením veci je omyl súdu pri aplikácii práva na zistený skutkový stav. O nesprávnu aplikáciu právnych predpisov ide vtedy, ak súd nepoužil správny právny predpis alebo ak síce aplikoval správny právny predpis, nesprávne ho ale interpretoval alebo ak zo správnych skutkových záverov vyvodil nesprávne právne závery. Nesprávne právne posúdenie veci je síce relevantným dovolacím dôvodom, samo osebe ale prípustnosť dovolania nezakladá (nemá základ vo vade konania v zmysle § 237 O.s.p. a nespôsobuje zmätočnosť rozhodnutia). Aj za predpokladu, že by tvrdenia dovolateľa boli opodstatnené, (dovolací súd ich z uvedeného aspektu neposudzoval), dovolateľom vytkané skutočnosti by mali za následok vecnú nesprávnosť napadnutého rozsudku, nezakladali by ale prípustnosť dovolania v zmysle § 237 O.s.p. V dôsledku toho by posúdenie, či odvolací súd (ne) použil správny právny predpis a či ho (ne) správne interpretoval alebo či zo správnych skutkových záverov vyvodil (ne) správne právne závery, prichádzalo do úvahy až vtedy, keby dovolanie bolo procesne prípustné (o taký prípad v danej veci nešlo). Nesprávne právne posúdenie veci súdmi nižších stupňov nie je ani procesnou vadou konania v zmysle § 237 písm. f / O.s.p., lebo ani (prípadným) nesprávnym právnym posúdením veci súd účastníkom

konania neznemožňuje realizáciu žiadneho jeho procesného oprávnenia (pozri napr. rozhodnutia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp.zn. 1 Cdo 62/2010, 2 Cdo 97/2010, 3 Cdo 53/2011, 4 Cdo 68/2011, 5 Cdo 44/2011, 6 Cdo 41/2011, 7 Cdo 26/2010). Preto dovolací súd (s ohľadom na zdôrazňovanú právnu úpravu dovolacieho konania) nemohol preskúmať rozhodnutia súdov nižších stupňov vo vzťahu k námietkam navrhovateľa z hľadiska správnosti ich právnych záverov.

Vzhľadom na uvedené možno uzavrieť, že prípustnosť dovolania navrhovateľa nemožno vyvodiť z ustanovenia § 239 O.s.p. a v dovolacom konaní neboli zistené ani dôvody prípustnosti dovolania uvedené v ustanovení § 237 ods. 1 O.s.p. Preto Najvyšší súd Slovenskej republiky dovolanie navrhovateľa podľa § 243b ods. 5 O.s.p. v spojení s § 218 ods. 1 písm. c/ O.s.p. ako dovolanie smerujúce proti rozhodnutiu, proti ktorému nie je prípustní, odmietol.

O trovách dovolacieho konania rozhodol dovolací súd podľa § 243b ods. 5 O.s.p. v spojení s § 224 ods. 1 O.s.p., § 142 ods. 1 O.s.p. a § 151 O.s.p.

Toto rozhodnutie prijal senát najvyššieho súdu pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.